

חולין פרק ג אלו טרפות דף נה

בהמה גלודה כלומר שנקלף כל עורה טרפה ור' מאיר מכשיר וחזר בו והודה שטרפה. אם נשאר שיעור סלע בעור כשרה משום שחוזר וגודל, ר' יהודה אמר בשם שמואל שצריך שישאר רוחב סלע על כל אורך השדרה, רבה בר בר חנה אמר שצריך שישאר על כל חוליות השדרה ועצמות השוק והירך, ר' אלעזר אמר שיעור סלע בטבור, והתספק ר' ינאי אם ניטל שיעור סלע רק במקומות אלו ונשאר שאר העור האם כשר או טרפה, תיקו. רב אמר שכל מקום שנשאר שיעור סלע כשר חוץ מעור בית הפרסות בחלק התחתון של הרגל שרגילים לחתוך אותו משום שהוא רך ואינו נחשב לעור, ר' יוחנן אמר שאפילו שיעור סלע עור בבית הפרסות מכשיר.

במשנה כתוב שאם ניטל הטחול או הכליות או הרחם הבהמה כשרה. ר' אורא אמר שאם ניקב הטחול טרפה משום שגורם לחולי, הגמ' מקשה מברייתא שכתוב שאדם שחתך את הטחול של הבהמה קודם שחיטה ונשאר במעיה אסור לאכול את החתיכה שחתך ולכאורה משמע שאת שאר הבהמה מותר לאכול, הגמ' מתרצת שהכוונה שגם את שאר הבהמה אסור לאכול או שלחתוך עדיף מלעשות נקב. רכיש בר פפא אמר שאם יש מוגלה בכליות שמגיע עד אמצע הכליה מקום חיבור הגידים טרפה. ר' נחוניא אמר ששאל את כל מורי ההוראה דיני טרפות בא"י ופסקו שמוגלה בכליות טרפה כדין שאמר רכיש, ופסקו שנקב בטחול אם הוא בחלק התחתון שהוא דק ואינו מחובר לכרס כשר אבל אם ניקב בחלק העליון העבה שמחובר לכרס ולא נשאר בדופן עובי של דינר זהב טרפה. בא"י אמרו שנקב בריאה טרפה אבל בכליה כשר, ומוגלה בריאה כשרה אבל בכליה טרפה שאין להקיש דיני טרפות זה לזה ובכל איבר יש חולי אחר שגורם לבהמה למות. הגמ' אומרת שמים זכים שנמצאים בכליה כשרה אבל אם המים עכורים או מסריחים טרפה.

עוד כתוב במשנה שריאה שיבשה וצמקה אם נעשה בידי שמים כגון מפחד ששמעה רעמים וברקים כשרה משום שחוזר ומבריא אבל אם מפחד של אדם טרפה, רשב"א אומר שגם פחד מקול שאר בריות כגון אריה נחשב כפחד מאדם וטרפה. אדם ששחט ומצא שהריאה צמוקה יניח את הריאות בכלי עם מים פושרים למשך 24 שעות ואם חוזרים ומתנפחים סימן שנעשה בידי שמים וכשר.